

►►► ketjusta eteenpäin. Niinpä kysyimme useammalta teurastamolta rahtityön hintaa, Fredrik Rosenlew kertoo ja toteaa, että silloisten ostajien hinnat olivat kymmenkertaiset, heitä rahtityö ei kiinnostanut.

Viimeisten kymmenen vuoden ajan Paddaisista on myyty lähes kaikki liha suoramyynninä. Aluksi liha myytiin eri kaupoille. Nyt vuosittain noin 70 ruhon takaosa myydään valmiiksi paloiteltuna yhteen ja samaan paikkaan Helsingin keskusta herkkuosastolle. Etuosat myydään pääosin jauhelihana lähialueen henkilöstöruokaloihin ja pieniin ravintoloihin.

Myytäväksi löytyy myös hyviä tiineitä hiehoja joka vuosi ainakin 25 - 30. Tänä vuonna on jo myyty eloon vuonna 2005 syntyneistä hiehoista 70 prosenttia ja sonneista 25 prosenttia.

– Suhde myynneissä on kyllä nyt poikkeuksellinen. Yleensä myymme enemmän eläimiä lihaksi kuin eloon, Fredrik Rosenlew toteaa ja jatkaa, että viime vuosina eläinkauppa on ollut aika hurjaa investointituen takia. Hänen mukaansa tärkeä ostajaryhmä on nyt jättänyt ostamatta eläimiä, eli ne jotka on suljettu investointituen ulkopuolelle.

Tavoitteena on myös myydä joskus eläimiä ulkomaille, sillä siellä niistä maksetaan paremmin, etenkin sonneista.

– On hassua, että ostaja tinkii 50 tai 100 euroa sonnien hinnasta! Hyvillä jälkeläisillä se pieni rahamäärä sonnien hinnassa tulee todella nopeasti maksetuksi takaisin!

Pellosta pöytään

Fredrik Rosenlew toteaa, että tilalla on keskitytty vain ja ainoastaan eläinten kasvattamiseen, eli pelto myydään lihana. Rodusta riippumatta lihakarjankin tuotos ja kannattavuus tulisi hänen mielestään arvioida ennemmin tuotettuina

Pääosa karjarakennuksista on rakennettu vuonna 1989. Emot poikivat ryhmissä karsinoissa, joissa on tilaa emo-vasikkaparia kohden noin 8 m², vasikoiden polkemista ei ole tapahtunut. Normaalisti emot saavat säilörehua; väkirehua niille annetaan poikimisen jälkeen.

lihakiloina hehtaaria kohden kuin tuotettuina kiloina eläintä kohden.

Peltoa Paddaisissa on 140 hehtaaria, joka on kaikki nurmella. Alasta kolmannes on pysyvää laidunta, josta ei tehdä lainkaan säilörehua. Loppuosasta tehdään säilörehua siten, että osasta kerätään vain ensimmäinen sato, osasta kaksi satoa ja osasta kaikki kolme säilörehusatoa.

Säilörehun korjuu on ulkoistettu ja urakoitsija toimittaa etukäteen sovitun määrän rehupaaleja

pinottuna määrättyyn paikkaan.

– Vain sovitusta paaleista maksamme urakoitsijalle, enempää hänen ei kannata tehdä. Tai sitten hänen on myytävä paalit muualle.

Lisäksi Paddaisissa on noin sata hehtaaria laadultaan vaihtelevia luonnonlaitumia, jotka ovat erityisympäristötuen piirissä.

– Peltoala suhteessa lehmämäärään on liian suuri. Mutta jos tuottaisimme osalla peltoalasta viljaa, olisimme liian pieni toimija kannattavan viljelyn saavuttamiseksi. Ekstensiivinen nurmen viljely on ympäristöystävällistä ja kustannustehokasta meidän tilanteessamme.

Fredrik Rosenlew arvioi, että pinta-alan puolesta tilalla voisi olla noin 400 nautaa.

– Mutta näin suureksi emme voi karjaa yhtäkkiä kasvattaa, sehän toisi myös moneen muuhun asiaan lisäyksiä. Olemme ihan tyytyväisiä, kun tila toimii nyt hyvin ilman lisäinvestointeja.

Dexter on tosin liarotu, jota Fredrik Rosenlew on ajatellut hankkivansa aiemmin kasvattamiensa texel-lampaiden seuraajiksi. Dexter sopisi todennäköisesti hyvin sellaisille laidunalueille, joille isot lehmät eivät sovi painonsa tai laitumen rosoisuuden tai pehmyden vuoksi. **n**

Karjan hyvä kasvu on tärkeää. Joitakin vuosia sitten oli 600 kg vuoden paino kova saavutus, nyt se on jo melko tavallista. Nyt Paddaisten parhaimmat sonnien kasvavat jopa 700 kilon elopainoon vuoden ikään mennessä. Kuvassa ryhmä puolivuotiaita sonnipoikia.